



**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

§. II. De morum probitate requisita in promovendo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

dō, nullus sit idoneus ad Episcopatum; vel ejus administrationem, nisi præter Theologiam Juris Canonici peritiam habeat; & cæreris paribus in concursu Theologus puto Canonistæ præferendus sit, cùm talis ex vi scientiæ purè canonicæ, absque Theologia, vix aliquid sciat in iis, quæ pertinent ad doctrinam in fide, Sacramentorum administratione, & pertinentibus ad forum conscientiæ, ut rectè notat Laymann. c. cùm in cunctis à num. 5. hodie tamen in oppositum multa fiunt; modò imperfectum scientiæ suppleat perfectio charitatis, juxta c. nisi 10. q. pro defectu de renunt. ibi: pro defectu quoque scientiæ plerumque potest quis petere cessionem: quia cùm ipsa circa spiritualium administrationem sit potissimum necessaria, & circa curam temporalium opportuna, Præsul, qui commissam sibi debet Ecclesiæ regere in utrisque, salubriter ei renuntiat, si scientiam (in qua ipsam regat) ignorat. Tu enim (inquit Dominus) scientiam repulisti, & ego Te repellam, ne Sacerdotio fungaris mihi. Quamquam, et si desideranda sit eminentia scientia in Pastore, in eo tamen sit competens tolleranda: quia secundum Apostolum, scientia inflat, charitas autem ædificat: & ideo imperfectum scientiæ, potest suppleri perfectio charitatis. Cæterum electio non habentis sufficientem scientiam, cassatur per c. qualiter, 17. b. t. ibi: præcipue, quia nec doxum scientia, Ponifici convenientis, fuerat affectus. Postquam nobis præsentastis eundem, sufficienti examinatione præmissa, electionem de ipso factam duximus irritandam, quicquid ex ea, & ob eam factum est, denuntiantes penitus non tenere. Et licet in c. cùm nobis 19. eod. dicatur, electum pro defectu scientiæ non esse excludendum; non intelligitur tamen pro defectu scientiæ convenientis, ut clare patet ex textu, ibi: illius quoque literatura, licet non eminentia, tamen convenienter electus existit; ubi vides, sermonem solum esse de defectu literaturæ eminentiæ.

q. II.

De morum probitate requisita in promovendo.

1836. IN promovendo ad beneficia morum probitas illi necessaria, cum primis exi-

git, ne sit oriminosis, quo intelligitur tale delictum, quod depositione dignum est, vel infamia notatur, vel censuram, aut irregularitatem inducit; vel ad Judicem per accusationem, denuntiationem, aut inquisitionem est delatum; vel quodlibet aliud peccatum grave publicum, ob quod delinquens in aliorum offensionem incurrit, si needum publicè emendatum sit. c. unum, §. unus autem, & ibi glossa Vnde dist. 35. V. Azor p. 2. lib. 6. c. 7. q. 1. & 11. Ex quo vides, si crimen sit occultum, electionem non esse jure irritam.

Secundò, ne sit infamis, jure, aut facto. Nam taliter infamis est jure inhabilis, c. inter dilectos, de excessibus Prælatorum; infamibus enim porta dignitatum patere non debent, L. unic. C. de infamibus. Dignitas autem hic significat quodlibet beneficium; Garcia de benefic. c. 8. num. 3. & alii. Qui autem jure sint infames, dicitur c. infames 16. q. 1. & L. 1. ff. de his, qui notantur infamia. Limita tamen, ut infamia non impedit à consequendo beneficio simplici, & non curato, sic, ut ejus provisio, vel collatio sit ipso jure nulla, nisi annexam habeat aliam inabilitatem; esse tamen irritandam ab eo, qui potestatem habet, c. inter dilectos, de excessibus Prælat. & Lessius lib. 2. c. 34. nn. 126. Dixi à beneficio simplici, nam securus est de curato, cit. c. cùm in cunctis, §. Inferiora. Sed nota, nullitatem collationis, vel provisionis factæ indigno esse ponam, natam ex delicto conferentis; adeoque taliter provisum, si perfectum improbitatis tollere possit, ac velit, & lis nulla illi moveatur, in conscientia tutum esse, nec beneficium dimittere teneri ante sententia, vel declarationem Judicis secundum dicta.

Not. 2. si provisio, vel collatio facta criminosa, vel infamia, vel, ut loquuntur alii, facta indigna, sit irrita ipso jure, beneficium censeri vacare, ab alio impetrati posse, & Episcopum posse fructus à tempore institutionis ab illo perceptos répetere, tanquam ab eo, qui nunquam canonice institutus fuit. Cæterum illiter eos, qui defectu probitatis à promotione ad beneficia, etiam electivæ, rejiciuntur, inter Canones Apostolorum numerantur deservientes aleæ, ac ebrietatisbus, nisi deflant; c. Episcopus 1. distinctione 35. afflu-

entes delicijs, epulis, & lascivijs ; c. Ecclesie 14. ead. Gulosi, c. Sexto 8. ead. &c.

§. III.

De legitimis natalibus requisitis in promovendo.

Illlegitimè natus, eti postulari possit, si morum probitas, & literarum scientia maculam eluat ; tamen eligi non posset : habetur c. *Cum in cunctis*, 17. h. t. ibi : & de legitimo matrimonio sit natus ; cui consonat c. *innotuit*, 20. eod. (ibi : quamvis autem canon Lateranensis Concilij non legitimè natos adeò persecutatur, quod electionem talium nullam esse, &c.) quamvis si postea legitimè dispensetur super tali defectu, electio convalescat, cum nullitas in hoc caù sit solum juris positivi, & jure naturali teneat. Et hoc verum est, etiam sine novo consensu Capitularium, modo talis dispensatio non cedat in præjudicium alterius. Not. autem, censeri legitimè natum, consequenter eligibilem ad Episcopatum, non tamen Cardinalatum, per subsequens matrimonium legitimatum ; tales enim à tempore nativitatis fictione juris habentur legitimi, ut diximus l. 4. tit. qui filii sint legitimi ; & tenet Covarruvias de sponsal. p. 2. c. 8. §. 2. nu. 30. De Cardinalibus autem constat ex constit. Sixti V. incip. Postquam. Et quamvis morum probitas, literarum scientia, personæ honestas, ac bona fama multum conducat, illegitimitatis tamen defectum non supplet, nec Pontificis dispensationem inducit, ut constat ex verbis c. *innotuit*, ibi : nam licet multa hoc casu dispensationem inducere videbantur, literarum scientia, morum honestas, virtus, fama personæ, &c. electionem tamen irritam declaravit Pontifex, ut notat Barbo-sa ibid. nu. 10. licet ille defectus sit penitus occultus, ut notat Covarruvias in Clement. *se furiosus*, pag. 2. §. 3. n. 4. & ideo necessaria est dispensatio, ad quam obtinendam multum juvant merita personæ, juxta Tiraquel. *de paenit. temper. causâ* 51. n. 21. & 150. Not. tamen ejusmodi electionem, factam ab Electoribus solum improvidè, juvari posse ob merita electi, & eligentium (esto erraverint eligendò, cùm postulare debuissent) & humilem confessionem electi, qui maluit confiteri ma-

culam natalium, quām læsā conscientiā thronum concendere pastoralem ; non quidem ut electio valeat in vim *electionis* ; vel ut dispensetur in defectu electionis : sed, ut Electores non puniantur penā carendi pro ea vice potestate providendi Ecclesiae vacanti ; sed postulare permittantur, quem improvidè elegerunt ; sic cit. c. *innotuit*.

§. IV.

An, & qualiter eligibilitati passim obstant censura?

Resp. excommunicatum excommunicatione majori nulliter eligi ; cùm beneficium sit propter officium, ad quod talis inhabilis est, c. *postulatis*, 7. de Cleric. excom. ibi : *Clericis excommunicationis vinculo innodatis, Ecclesiastica beneficia conferri non possunt, nec illi valent ea retinere licet, nisi forsitan cum eis fuerit misericorditer dispensatum, cùm ea non fuerint canonicè consecuti.* Illi vero, qui scienter illa beneficia talibus contulerunt, tamdiu debent à beneficiorum collatione suspensi, donec super hoc veniam consequi mereantur, ut puniantur in hoc, in quo delinquere præsumperunt. Excipe, nisi forte collatum sit post appellationem legitimè factam. Tunc enim non ligat, c. ad presentiam nostram, 16. de appellat. ubi habetur, quod excommunicatus pendente cognitione appellationis, absolvī possit ad cautelam : & si appareat eum legitimè appellasse, non puniatur pro eo, quod interim celebraverit divina. Si quereras, an idem procedat, si sit excommunicatus toleratus ? Resp. excommunicato per Extravag. Martini V. (qua licet fidelibus cum illo communicare, ac ejus ministerium petere, & illi ad eorum petitio-nem hoc præstare) nihil favoris concedi, adeoque inabilem esse, ac vitandum, jux-ta Zoësiū n. 27. videri tamen posset eo casu eligibilis, quo per ejus electionem directè quereretur favor eligentium ; sed huic consuli per postulationem posset. Et quamvis Zoësius cit. velit, non convalescere electionem secuta obicis ablacione, cùm in principio fuerit nulla, esto absol-veretur ab excommunicatione, qua stan-te electus est ; probabiliter tamen dici-tur